

Mál nr. 276/2014
M
og V v/ slysaftryggingar sjómanna.

Líkamstjón við vinnu dags. 17. apríl 2012.

Gögn.

1. Málskot móttakið 3. september 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 18. september 2014 ásamt gögnum, slysaftryggingum og læknisvottorðum.

Málsatvik.

Í málskoti liggur fyrir lýsing M af aðdraganda líkamstjóns hans en hann kveðst hafa verið að vinna við lestun skips við Grundartanga og hafi þurft að stíga niður af vinnupalli niður á dekk á milli lesta skipsins þegar hann lenti með fótinn á járn/kanti með þeim afleiðingum að fótur hans snérist mjög illa undan honum. Kanturinn sem hann hafi lent á hafi verið samlitur öðru og þess vegna hafi M ekki getað varast hann. M vísar einnig til tölvupósts þar sem vitni staðfestir samhljóða lýsingu. Í málinu liggur einnig fyrir slysaskýrsla Eimskips dags. 17. apríl 2012 sem og tilkynning til Sjúkratrygginga Íslands dags. 29. maí 2012, sem M skrifar sjálfur undir, þar sem kemur fram að hann hafi misstigið sig illa við lúgukarm milli lesta.

M telur að skilyrði um utanaðkomandi atburð séu uppfyllt þar sem hann hafi stigið á járn/kant þegar hann bjóst við að lenda á sléttum fleti og þannig hlotið líkamstjón. Þannig sé skilyrði slyshugtaks vátryggingaréttar um utanaðkomandi atburð uppfyllt. Einnig vísar M til ákvæða kjarasamninga máli sínu til stuðnings.

V telur að það verði að leggja til grundvallar lýsingar af tjónsatburðinum sem fyrst hafi legið fyrir en þar sé honum lýst þannig að M hafi misstigið sig. Það hafi ekki verið fyrr en í desember 2013 sem seinni lýsingar um að M hafi stigið á járn eða kant, eða eftir að V hafi hafnað bótaskyldu. Einnig vísar V til læknisvottorða þar sem sambærilegar lýsingar af misstigi eru hafðar eftir M í fyrirbyggjandi læknisvottorðum. Einnig vísar V til dóma og úrskurða nefndarinnar í nokkrum málum.

Álit.

Á M hvílir sönnunarbyrði um að líkamstjón hans megi rekja til skyndilegs, utanaðkomandi atburðar í skilningi vátryggingarskilmála sem skilgreina slys með þeim hætti. Ekki verður litið sérstaklega til orðalags kjarasamninga í þessu sambandi þar sem ákvæði vátryggingarskilmála er skýrt. Þegar litið er til fyrstu skýrslu M um aðdraganda líkamstjónsins verður að leggja til grundvallar að það verði ekki rakið til annars en misstigs og þar af leiðandi ekki til utanaðkomandi atburðar í skilningi slyshugtaks vátryggingaréttarins heldur til innra ástands í líkama M.

Niðurstaða:

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu sjómanna hjá V.

Reykjavík 3. október 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.